

være indtil 2 Mars Tjeneste som Medhjælper, der skal kunne træde i Stedet for lige saa lang Tjeneste i en Maskinfabrik. — Endelig har man foreslaaet en lille Tilføielse til Litt. b., idet man har ment, at hvad det særlig kommer an paa, er ikke at have arbeidet i et Maskinværksted eller ved Maskiners Forskerdigelse og ved deres Istandsættelse. — det kan undertiden være et overordentlig underordnet Arbejde, thi i de store Maskinværksteder er Arbeidet saaledes fordelt, at en Mand let kan komme til at staa i 3 Aar og arbejde paa en enkelt lille Del af en Maskine — men derimod at have været med at opstille Maskiner eller, som der staa i Slutningen af Udsvalgets Forslag: at have havt selvstændigt Arbejde i en saadan Fabrik. — Ved § 6 har Udvalget Intet havt erindre. — Ved § 7 er der foreslaaet nogle Ændringer, som ere blotte Redaktionsændringer, idet de alene gaa ud paa at gjentage Ordene i § 6. — Bestemmelsen i § 8 maa Udvalget ganske billige. — Ved § 9 foreslaar man, at der til de andre citerede Paragrafer tilføies § 1, idet den maa komme med, naar Udvalgets Forslag til denne Paragraf vedtages. Før var der i § 1 ingen særlig Betingelse opstillet, men efter Udvalgets Forslag vil der indkomme saadanne. — Der har været Spørgsmaal om, hvorvidt der skulde foreskrives særlige Former med Hensyn til de Vidnesbyrd, som de Vedkommende skulle præstere, men Udvalget har ment, at man ikke burde gjøre det; thi jo flere Former, der bestemmes, desto mere vil det nærme sig til at blive et Slags Examen, hvad Udvalget ikke har ønsket, at det skulde faae Karakteren af. Man tror, at saadanne Vidnesbyrd let kunne erhverves paa mange forskjellige Maader og fra mange forskjellige, og man har derfor ikke bestemt villet præcisere, fra hvem de netop skulde faas. Til § 10 er der stillet et Ændringsforslag i Henhold til det Ændringsforslag, der er foreslaaet til § 1. Man har derhos ved den første Del af Paragrafen fremhævet, at der foruden Maskinsten skal være en Jører, hvilket vistnok ogsaa er Lovforlagets Mening. — Ved den anden og tredje Del har man ment det rigtigt i Stedet for at gjentage, hvilke Fordringer der skal stilles til Jøveren, blot at sige: „foruden Jøveren,“ og endelig har man foreslaaet en Tilføielse til Slutningen af anden Del, idet man ikke har anset det for billigt at forlange, at der foruden Maskinmesteren tillige skal være en Medhjælper paa de smaa Dampskibe imellem 20—60 Tons. Det er de vigtigste af de stillede Ændringsforslag, jeg her har gjenneemgaaet.

Formanden: Maa jeg spørge den ærede Ordfører, om det ikke er rigtigt, naar jeg antager, at han gaar ud fra, at Ændringsforslagene under Nr. 3, 6, 14 og 16 staa og falde med Ændringsforslaget under Nr. 1.

Ordføreren: Jo, jeg ser ikke rettere.

Loven: Nogle af de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget, kan jeg ikke ganske slutte mig til, og jeg skal derfor tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger i saa Henseende. Naar jeg blandt Forslagene først vil omtale Ændringsforslaget under Nr. 2, hvilket den ærede Ordfører begyndte med, saa er det imidlertid for at udtale mig for Hensigtsmæssigheden af en Bestemmelse som den, der er antydet. Jeg tror, at det er fuldkommen i sin Orden, at den, der fører selv det mindste Dampskib, i alt Fald har Kundskab til Sikkringsmidlerne mod Dampskjedlers Sprængning og forsaar at sætte en Dampmaskine i Gang og stoppe den, og jeg indrømmer, at det er en Færdighed, som maa kunne opnaas uden stor Vanskelighed. Naar jeg derfor omtaler dette Punkt, er det ogsaa nærmest, fordi jeg vil dertil knytte den Bemærkning, at de Erfaringer, man har om Dampskjedlers Sprængning, vise hen til, at det langt sjældnere er mangelfuld Pasning af Skjedlerne, der forarsager Sprængningen, end slet Konstruktion, mangelfuld Reparation, og den Omstændighed, at Skjedlerne ere blevene benyttede i for lang Tid, saa at de ere blevene udslidte og forældede, og saaledes ikke have kunnet modstaa det Tryk, de ere bestemte til at arbejde med. Jeg fremdrager dette, fordi det er en Sag, der i vort Land, hvor Dampkraftens Anvendelse udbreder sig mere og mere, kræver Opmærksomhed, og det ikke mindre paa Landjorden end tilsøs, idet Dampskjedler mange Steder i store Byer endogsaa indlægges i Baaningshuse. — En Række af Ændringsforslag, der er fremsat af det ærede Udvalg, gaar ud paa at forandre den Grænse for Størrelsen af et Skib, der betinger visse Fordringer til Jøverne, fra 60 til 20 Tons. Forslaget er blevet udsærligt begrundet af den ærede Ordfører, og fra et Synspunkt vil jeg ogsaa kunne give ham fuldkommen Ret i hans Betragtninger, idet det jo ganske vist væsentlig maa være Hensynet til Passagerdampskibe, som der her kan være Anledning til at drage frem; men jeg kan dog ikke negte, at for mig er det et stort Spørgsmaal, om ikke Lovudkastet nærmere har truffet det Rette ved sin Bestemmelse af Skibenes Størrelse, end Udvalgets Forslag. Thi, som ogsaa fremhævet af den ærede Ordfører, fører jo dette til, at, medens i § 1 paa en vis Maade Fordringerne blive skærpede og Rettighederne nebsatte, saa vil i § 2 Følgen være den omvendte, nemlig at paa en Maade Fordringerne nebsættes, og Rettighederne udvides, idet Farten med et Dampskib under 20 Tons vil give en Ret, som efter Lovudkastet først tiltaas for en Fart med et Skib af over 60 Tons. Den ærede Ordfører har allerede bemærket, at i § 5 maa i Konsekvens med Udvalgets øvrige Forslag Tallet 60 forandre